

організації бухгалтерського обліку, виходячи з встановлених правил і особливостей діяльності. Облікова політика має велике значення для всіх підприємств незалежно від їх виду економічної діяльності. Ефективність управління підприємством та досягнення ним стратегічних цілей в першу чергу, залежить саме від правильного формування та проведення облікової політики на підприємстві.

Література

1. Accounting and verification of sustainable enterprise development reporting / M. Skrypnyk, N. Radionova, T. Vlasiuk, S. Bondarenko, O. Grygorevska // IBIMA Business Review. – 2019. – Vol. 2019. – P. 1-10., <https://ibimapublishing.com/articles/IBIMABR/2019/873407/>
2. Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» № 2164-VIII від 05.10.2017.
3. Управління витратами промислового підприємства в ринкових умовах: теорія, методологія, практика: монографія / Н.Й. Радіонова. – К. : КНУТД, 2019. – 405 с.

УДК 330.675

Бех А.М., магістрант, Саюн А.О. к.ен., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

МЕТОДИЧНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ

У сучасних умовах ринкової економіки діяльність суб'єктів підприємництва потребує детального вивчення обліку дебіторської заборгованості, оскільки дебіторська заборгованість впливає на фінансову діяльність підприємства, ліквідність, платоспроможність та можливості реалізації фінансових інструментів. В умовах зовнішньоекономічних зв'язків та орієнтованості України на європейський простір, зростає значущість

наближення та гармонізації ведення вітчизняного обліку за міжнародними стандартами і вимогами фінансової звітності. Значущість інформації про стан дебіторської заборгованості обумовлюється необхідністю надання користувачам для прийняття рішень повної та неупередженої інформації про фінансовий стан, результати діяльності та оборотність коштів.

Вагомий внесок в розвиток теоретичних та практичних аспектів обліку дебіторської заборгованості зробили такі вітчизняні та зарубіжні вчені, як О.В. Апарова, І.А. Бланк, Ф.Ф. Бутинець, І.О. Власова, С.Ф. Голова, Ф.Ф. Горецька, Й.Я. Даньків, Г.Г. Кірейцев, Ж.-К. Коллі, М.В. Кужельний, В.Г. Лінник, Г.В. Нашкерська, Я.В. Соколова, В.В. Сопко, К. Хувер, Н.В. Чебанова, В.Є. Шевчук та інші. У зв'язку з постійними змінами законодавства, наявності неузгодженості міжнародних стандартів обліку з національними, виникає необхідність дослідження методики та структури дебіторської заборгованості з метою вдосконалення відображення в обліку та фінансовій звітності.

Методологічні засади формування у бухгалтерському обліку інформації про дебіторську заборгованість та її розкриття у фінансових звітах визначає Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість» [1]. В міжнародній системі окремого стандарту, що регулює облік цього активу не існує. Оцінка, визнання та методи обліку дебіторської заборгованості містяться в МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації», МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання» та МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» [2].

Щодо відображення заборгованості покупців та замовників у звітності підприємств варто зазначити, що в усіх країнах заборгованість відображається в активі балансу, але кожна країна розробила певний перелік статей балансу, в яких відображається заборгованість згідно з чинною класифікацією. Міжнародні стандарти прямо не вимагають відображення дебіторської заборгованості в балансі, за винятком резерву сумнівної заборгованості, але для визначення величини дебіторської заборгованості, яка відображається в балансі, необхідно протестувати дебіторську заборгованість щодо знецінення,

тобто списати однозначно безнадійну заборгованість; для дебіторської заборгованості, яка залишилась, слід нарахувати резерв сумнівної заборгованості, який відображає можливу ймовірність несплати рахунків, а також вирахувати цей резерв із величини дебіторської заборгованості [3].

В Україні існують чіткі норми ведення бухгалтерського обліку, що суворо регламентовані, недотримання яких зумовлює різні типи відповідальності, а в міжнародній системі обліку, навпаки, зазначаються лише базові фундаментальні концепції ведення фінансового обліку, тому компанії, що ведуть бухгалтерський облік за міжнародними стандартами, мають право самостійно обирати форми фінансової звітності, методи відображення в них інформації про певні об'єкти обліку, відображаючи у звітності лише всі суттєві дані бухгалтерського обліку.

На основі проведеного дослідження процесу обліково-аналітичного забезпечення управління дебіторською заборгованістю підприємства можна зробити висновок, що:

- діяльність кожного підприємства прямо залежить від правильної організації обліку дебіторської заборгованості;
- принципи формування звітності згідно з МСФЗ дають можливість відобразити реальний фінансовий стан підприємства, установи, організації;
- створення ефективної системи контролю якості обліку розрахунків із дебіторами вимагає розроблення чіткої та досконалої класифікації дебіторської заборгованості, уніфікації способів її оцінювання та документів аналітичного обліку, що дасть змогу накопичувати інформацію про розрахунки з дебіторами з різними рівнями деталізації та узагальнення.

Між вітчизняними та міжнародними стандартами бухгалтерського обліку є вагомі відмінності. Україні слід удосконалювати систему обліку дебіторської заборгованості на основі норм міжнародних стандартів.

Література

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість», затв. Наказом Міністерства України від 8 жовтня 1999 року № 237 (із змінами і доповненнями)

2. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 39 (МСБО 39). Фінансові інструменти: визнання та оцінка, IASB; Стандарт, Міжнародний документ від 01.01.2012

3. Чубарь О.А. Фінансовий облік: навч. курс/8-е видання/Дніпро: ТОВ «Акцент ПП», 2017 – 620 с.

УДК 657.1

Бузико О.Р., студент, Радіонова Н.Й. к.е.н, доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ НА ПІДПРИЄМСТВІ ВІДПОВІДНО ДО МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ

У процесі господарської діяльності підприємства досить часто використовують досвід розвинутих країн. Досвід інших країн був використаний й під час запровадження внутрішнього аудиту. Разом з тим, створення служби внутрішнього аудиту дасть можливість відмовитись від проведення зовнішнього аудиту.

Міжнародні стандарти фінансової звітності (International Financial Reporting Standards) регулюють принципи та правила складання фінансової звітності, необхідної зовнішнім користувачам для прийняття ними економічних рішень щодо організації [3]. Тому питання переходу українських компаній на Міжнародні стандарти фінансової звітності набуло надзвичайну актуальність. На сьогоднішній день Міністерством фінансів вносяться відповідні зміни до національних стандартів, наближуючи їх до міжнародних. Це зумовлено визнанням МСФЗ як одного з головних інструментів, що гарантує надання прозорі й уніфікованої інформації про фінансовий стан компанії для широкого кола учасників ринку, у тому числі й закордонних.

Використання МСФЗ для подання звітності є необхідною процедурою під час виходу на міжнародні ринки, дозволяючи таким чином розширити коло